

forskelle dér. Hvis man skal have 25 lande med, kræver det under alle omstændigheder nye traktater. Det er jo pointen i alt det her, når jeg netop siger, at et ja til Amsterdamtraktaten ikke er et ja til udvidelsen.

Formanden har rejst sig op: Jeg må ikke sige mere. Jeg ville ellers gerne svare alle de andre, men det er der desværre ikke mulighed for ifølge Folketingets forretningsorden. Undskyld!

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Undertegnede var så heldig at få et svar. Der findes et begreb i matematikken, der hedder: Større end eller lig med, og det bruges, hvis man ikke rigtig ved, om det er bedre end eller bare ligesom, og det var det, jeg følte i relation til hr. Holger K. Niensens svar.

Det kan godt være, at beskæftigelsespolitikken er bedre, og det kan godt være, at miljøpolitikken er bedre, men hr. Holger K. Nielsen sagde i det mindste ikke, at det var ringere, og derfor skulle der jo ikke være noget argument for at stemme imod.

Jeg vil godt fortsætte ad samme spor og spørge: Gælder større end eller lig med også, for så vidt angår forbrugerområdet, og for så vidt angår arbejdsmarkedspolitikken? Er det også således, at vi dér kan sige: Det er i hvert fald ingen forringelse? Muligvis er det en forbedring ifølge nogle af os, og muligvis er det bare stilstand ifølge hr. Holger K. Nielsen. Det vil jeg gerne spørge om.

Og så vil jeg gerne sige for nu ikke at blive fejl citeret til 03 én gang mere, at jeg ikke sagde, at der ikke kom nogen udvidelse. Jeg sagde, at Amsterdamtraktaten er en nødvendig forudsætning for en udvidelse, men den giver ikke automatisk en garanti for, at udvidelsen finder sted, for det kræver en politisk indsats, og det er dér, jeg håber, at SF vil være at finde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var netop også hr. Holger K. Niensens meget voldsomme anvendelse af ordet garanti, og at Amsterdamtraktaten ikke er nogen garanti for en udvidelse. Vi kan jo ikke give anden garanti, end at vi skaffer de rammer, der er nødvendige for at påbegynde forhandlingerne. Vi kan ikke garantere, hvordan forhandlingerne går. Det er der ingen, der kan.

Vi kan kun sige, at vi vil lægge alle vore kræfter i, at forhandlingerne bliver afsluttet

med så mange lande som muligt så hurtigt som muligt, så vi hurtigt kan få det samarbejde formaliseret, som vi så gerne vil have. Men garantier findes ikke i politik. Garantier findes kun, hvis man laver et ordentligt stykke arbejde og kan afslutte det med en underskrift på en færdig traktat og lave en folkeafstemning og sige: Nu går vi i gang!

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Først det, som jeg tror, vi alle sammen er enige om. Det er det, som hr. Holger K. Nielsen sagde om, at han tvivlede på, at man kunne lave udvidelsen på basis af Maastrichttraktaten. Det er der vist enighed om.

Dér, hvor uenigheden er, er, om man kan starte udvidelsen på basis af Amsterdamtraktaten. Jeg forstår, at hr. Holger K. Nielsen ikke mener, at den går langt nok til, at man kan starte på det grundlag. Her er vi mange, bl.a. Det Konservative Folkeparti, der mener, at ved at få vedtaget Amsterdamtraktaten kan vi komme i gang med udvidelsesforhandlingerne, og det vil også være muligt at begynde at optage nogle medlemslande.

Så er der et lille udestående problem i Amsterdamtraktaten, og det er spørgsmålet om stemmevægtene, men det er altså ikke så stort et problem, at man ikke kan løse det uden at bruge en masse tid på det. Mange af de ting, der nu er løst med Amsterdamtraktaten – og det håber jeg, hr. Holger K. Nielsen vil være enig med mig i – er trods alt ting, som er en forudsætning for, at man kan få flere medlemslande ind. Hvis jeg kan få den indrømmelse, synes jeg, vi er kommet langt i dag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg skal gerne gentage mit spørgsmål, så hr. Holger K. Nielsen får en chance for at besvare det. Jeg ønsker nemlig en garanti fra SF for, at SF ikke, når vi får nej til den 28. maj, sælger den danske befolkning én gang til, som de gjorde i 1992 ved at indgå et såkaldt nationalt kompromis.

Derfor vil jeg gerne høre fra hr. Holger K. Nielsen: Lægger SF op til, at vi bare skal have nogle få undtagelser, som så kan blive skrevet ind i en eller anden protokol, og som ingen overhovedet tager hensyn til, eller ønsker SF at stå fast på, at når Danmark har stemt nej til Amsterdamtraktaten, er den faldet, og derved